

چيرک \ ل د ر و ی م ک د نا - د ز س د ستي کو د سا يي ک م د گرن . ديدار م سيفی

(چيرک ک تر پک و ک و ت کانی استين، ل نشو و ج ک و ت کانی نا استين)

کو د سا يي ک م مينا ه ر مندا کی س رد م ساندويچ کی ماکد نا دز ل ن و د ستي ه د گرت و پ د ک ن ت، ب و ديم ن د م ت ن گ د ب ت و ب خ م د م: کو ک ت ه خ ت او يان زماني ب چ تر کی و ها نا جر د ستم و اه نراو، ب ويستی خ ی نيي ک ئ م ساندويچ پ شتر ب ستوو ی م ک د نا دزی ل خ شترين خواردنی د ستي دايکی ب لاو ب چ تر ب ت، دونيای وو ل نشو و ج ک و ت کانی نا استي و ها ي! ه ر مندا ی ب ستم زماني ب د ستم و گير د نيي، ب ک مری گ ور و زمان در ژيش ناتوان ت ب ساني ل ه ب ت و خ ی بد ز ت و!

مر ک د گ ت و ما و بار کی ل و ی س روویش وو ل نرمی و داکشاوتر د بين ت، ل و کات ی مندا کی ه تا در ن گانی ش و ل ت و گلانی ل ن و ياريي ئ ليکتر نيي کانی ک گ ی کوشتر ناخ و ت و کاو ث ب تيپ ئينگليزيي کان د کات و ک چی ئاماد نيي يک وش ب زماني دايکی به ن ت س ر زاری، ئ ر، مندا ک ل ن و ئ و ياريي ب ئ نجام و ک تاييان، د توان ت ديان د مامک و با ی ساخت ی ه ب ت، ک چی ل بری کات کوشتن و نيشتن ب ديار ش کانی و، ئ و نياز ی نيي و ن ی يک تيپ ل کت بی ئ لفوب ی با دار ل ن و چاواني ه ب گرت و ک م ک خ ی ب ف ربوونی زماني شيرینی دايک خ ریک بکات و با ی پ و ب گرت.

ل و بار د ژوار دا مری پ راو زخراو و ناول نراو ب ک ن خواز ل ن و نيگای ئ م جر چاوانی ش وان ه تا گزنگی ب يان ب ديار شای ئايفن کراو و پ و يوان خاو نا ب ت و، ناچار خ ون ب ژگار کانی گ رين بين ت يان بير ل چوون ب ر و کت بخان بکا ت و.

شار ک م کت بخان يی کی ه نند م زنی ل يي ک ش و ی ئ ن داز یی و ه ک و ت ل کواليس م ک ی شاری م د چ ت، يان ل دوور و و ل ن و با خان ه ور ب و شوو ش يي کاند ک ک کی لوول کی چ ک تيش ديار، من سا نا کی در ژ ل ن و ئ م ک گ ور ي دا کاتم زيندوو

کردن و چـژم لـ خوـندن و ی کتـبان بـنیو. لـ، سـر لـ سپـد یـک لـ دوا ی دابـانـکی درـژ لـگـ خـونـکی سـیردا وـئاگا هـاتم کـ تـیدا کتـبخانـک هـند ی هـلکـ شـیتانـک یـک بـچووک بـوو و.

ژ ی شـمـم زو و هـا تـو! لـ دوا ی خواردنی نانی بـیانی دـستی کوـ دـ ساـییـکـم گـرت و بـر و کتـبخانـک بـ کـوتـین. مـن پـتر لـ شـش ساـ بو و ئـو مـ نـبـنیوو و لـ دـو لـ خدا دـپاـامـو کـ گـلـکـم ی باـخانـکان کـکـ قاوـییـکـیان هـنـلـووشـیت. بـ سواری باس و شـمـم نـد فـری خـرای ئاسمان چـل خـولـکی درـژ ی دـخا یـاند هـتا دـگـیـشتـین بـ کتـبخانـک یان بـ دـرئـنجـامی شیرینی و درـکـوتـن و ی خـونـکـم. کـوـکـم هـر زو و لـ یـکـم هـنگاوـمان بـ درـو و ی ما بـنی نی چوونـ مـکـد نـا دـزی لـم و رـگـرتـبو و مـنـیش لـ بـرانـبـردا داوایـکی گـلـکـ سادـی نـو دـی خـمـم بـسـیردا سـپـاند بو و کـ وـکـا پـتر لـ دـ خـولـک لـ هـر یـکـک لـ شـش نـهـم یـ لـ کتـبـکانی کتـبخانـک بـمـنـینـو.

هـردو و کـمان بـ دو و هیوای جوداو لـ نـو شـمـم نـد فـری زـر خـرایـکـدا دانیشتـبووین، لـو کاتـی کـوـکـم لـ پـ دـستی بـ باـخانـکی یـکی لای باشوور درـژ کرد و گوتی: مـن پـشـتر لـو شوینـدا نوشتووم! ئـو بـ مـن پـشـهاتـکی گـلـک لـ پـ و سـیر بو و سـر باری ئـو و ی کـوـکـم استی دـگوت و هـر گیز لـو ودا بـ گـردـکـیش هـنـنـو.

لـ، کـنگـ؟ لـو کاتـی ئـو تـن تـن تـمـنی یـک ساـ بو! بـ، شـو و کـ لـ ما ی هاوـیـکـمدا ما بووینـو کـ پـشـتر ما یان لـ هـمان ئـو باـخانـیـدا بو و کـوـکـم پـنـجـی بـ درـیژ کردبوو. هاوـیـکـم دـنگـکی گـلـک خـشی هـبوو، لـ دـتـگوت لـ تـمـنـیدا کتـبـکی نـخوـندبوو و. چونـک هـر کـ دانیشتن لـ پـشـ هاوسـر کـی و بـ دـی مـن و گـرمـکردنی مـوانـدارییـک لـ پـ ئاخاوتنـکی سـیری بـ زاردا هـات کـ هـتا هـنووک لـ گوـمدا دـزرنـگـتـو و بـ هـیـو و بیری دـروون پاکی ئـو هاوـیـکـ ئازیزـم دـکـم. هاوـیـکـم گوتی: دـن شاعیرـکی زـر باشی تورک پـیدا بو و ناوی و مییـ!

لـو شـو ودا بـرسـفـم بـ ئاخاوتنـ نا استـکـی هاوـیـکـم لـ زـینـمدا بـ هـیچ شـکـتـیـک ئامادـبوو، لـ خـم لـو بوارد شـتـک بـهـنـم سـر زار کـ هـم گـمی زانیاری هاوـیـکـمی پـ بشـقـت و هـمیش تیر لـ ئارامی شـو و کـ بـگـرت.

کـچی لـ بـردـم ئاخاوتنی کـوـکـم لـ نـو شـمـم نـد فـری کـدا بـ جـرـک دـش دامابووم و هـیچ اـفـ و لـکـدانـو یـکم بـ زاردا

نەدەھات. بە تەیبەت لەو کاتەدا نە ساڵ بەسەر شوی ئێمە مەواندارییە
تەپەییبوو، و، منیش زەرەمکەو بووم لەسەر ئێوێ کووێکەم لەو ماوە
درێژدا هەرگیز بە کەوتیش بە نزیکەی باڵخانەکاندا نەچوو بوو. چل
خولەکانەکانی نەو شەمەندەفەر لە نەو بیرکردنەوە لە ئاخواونی کووێکەم
هەندێ چل کاتژمەرە درێژ بوویو. دواجار گەشتین لە دوور و
هەناسەییکی پە لە شادمانیم هەمژێ کە کتەبخانەکان یان کەکان
چوونەتەکانەم لە شوێنەکانی خەیدا بینییو.

ساڵانەکی زوو لەو کاتانەدا بە بەردەوامی گەڕای ئێمە کتەبخانەییە
دەپەیی، لەوانەدا شتەکم دەرباری شەو لوولپەچە شاراوێ
کتەبخانەکان هەست پە کردەت. لە، ئێمە جەرە شیمانەیی تەنە دروست
بوو ئێگەر لەسەر پەلەهەورەکان و سەیری کتەبخانەکان بکەیت یان لەو
ژگارە فەینی دەنە بەبەزەییەکاندا بژیوت؟ نەوێک ئازە نەو
خەونەکانەم و بچووک بوونەوێ کتەبخانەکان هەندێ هەلکە شەیتانەکانەکان
و هە نەبەت هەرگیز نەدەبەندرا.

من و کووێکەم هەشتا لە کتەبخانەکان دەرنەچوو بووین کە پەشبینی
خەونەکانەم وێک ئێنجامەکی دیکە دگمەن و باوێ پەندەکرەو خەریک بوو
وێک هەلکەیی سەیی کرەو دەرایی نەو مستەم. بەیە دوا چەند خولەکانەکی
تەر کە بە شەوێکی خەنەویستانە ملی کتەبی نووسەرەکی کە تەلانیەم لە
نەو ژمارەییکی زەر لە کتەبەندا اکەشا و شەواری نووسینەکان وێک
خەونەکی موگنا تەستی بە دووی خەیدا پەلەشیکردم و وەهای لە کردم
هەتا گشت بەرەمەکانی ئێمە نووسەرە نەخوێنەو، نەوێستەم. دەتگوت
تەنە بە ئێو بوو هەتا ئازە هەبەنەم و بزەنەم چەن لە دوا
خوێندنەوێ گشت ئێمانەکانی ئێمە نووسەرە شەوێ (حەلەزەن)
هەلکە شەیتانەکان وێک کەدەکی سەیر و جەگیر و نەگەنە بە وەسفی
کتەبخانەییکی ئێفسووناوی لە شاری بەرەشەلەنە بەکار هاتوو.

بە ئاگرەنی دەی کووێکەم سەرەتا لە نەهەمی یەکانەمی نەو کتەبخانەکان و
لە بەشی مەندەمان مایەو. من لەو دەست بەرداری کات بووم چونکە
نەمدەویست کووێکەم بە گەردەکش دەی بەنجەت و لە پە لە نەو کەکان
شیرینەکاندا و دەرەم بنەت. لە، هەشتا شەش خولەک تەنە پەییبوو کە
ئێو خەزگە سەرەتایەم درزی تەکەوت و دەستی کووێکەمی لەسەر سکی
بینییو.

— بەبە، برسیم! کەنگە دەچینە مەکدەنا دز!

• کووێم، بە کەمەکی دیکە لەرە بەنەنەو!

— نا!

من بە ناچاری گوێیەداخوازییە لە پەکانەکی کووێکەم بووم!

دواتر به پاانده و لای بوار کم دروستکرد لای بری چوونم به نه و کتبه ئینگلیزی به کان که هر شهرش نه می کتبه خان که شهر و که که چو که تکه یان جبهه و شیرینتر کردبوو، چنه ند خوله که که لای بهشی زمانه کانی جیهان بهمینده و.

مخابن، بـشی زمانی کوردی تـدا نـبوو! ئـگـر کـتـبـکـیش بـ
زمانی کوردی هـبووایـ، کارمـندکـ لـ بری چوون بـ بـشـکانی
زمانی چینی و کـریای و ژاپـنی، زوو کـتـبـکـ لـ نـو کـتـبـ
عـرـبی یان فارسیـکاندا دـشاردـوـ. من لـ بـشی عـرـبی
وـستا بووم و نیگای چاوـکانم لـ گـانـان بـ دواي کـتـبـکی
وـهادا شـکـت و ماندوو بوون. بـیـ کـمـتر لـ خولـکـکم پـ
چوو لـو کاتـی کوـکـم پـتی پانتـکـمی وکـ ئـوـی یاـی
ئـسـپـکـ بـت و ـایـکـشـت، بـ شـوـیـکی خـنـویستانـ زوو ملی
دوو کـتـبـیم ـاکـشا .

(عشيق المترجم) عشيقی و رگ رگ - جان دوست

(مدینہ بخار) شاری ہہم - کارلوس رویز زا فون

هه‌به‌ژادنی ئه‌م دوو که‌به‌ دوو که‌وتی سه‌یری به‌ دوا‌ی خه‌یدا
هه‌نا که‌ مینا ئاخافتنه‌که‌ی که‌وه‌که‌م له‌ نه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌
خه‌رایه‌که‌دا، هه‌نووک هه‌چ له‌که‌دانوه‌ و اه‌قه‌یه‌که‌م به‌یان
به‌رده‌ست نیه‌. من جان ده‌ستم له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌ده‌ناسی، له‌
ده‌مزانی وه‌که‌ ده‌سته‌کی گیانی و له‌ هه‌ره‌ که‌سه‌که‌ چاته‌ر شیا بوو
به‌ره‌وه‌ هه‌واری ئه‌حه‌مه‌دی خانی و نه‌وه‌ ته‌موژه‌که‌ی ته‌ژه‌
ناخه‌شه‌که‌ی له‌ سه‌داره‌دانی په‌شه‌وا - م به‌ره‌ته‌. له‌، کاله‌سه‌رویه‌ر
زافه‌ن ناوه‌که‌ بوو له‌ نه‌وه‌ سه‌به‌ری با.

من گھر کم ہووے ہر لڑکے کو کھانا ملے گا۔ سا ندوچہ کی مہکدہ ناز دے گا۔ تہ ندروستہ تہ شتی سہر لہ سپہ دہی تہ و تہ و تہ ران بکات و بیکات ہر تہ مریکائی، کھانا پیادہ پیما خستہ ہر دہی و گوتہ:

— کو،م، بر ل م کد نا دز بر و شاری چینی کان د چین و
سیم کارت کی تل فون بر خوشکت د کین!

شاری چینی مځگۍ کی بازارگانیه کله لم سمدردمدا له سر
دې زريندې شارکاني دونيا شين بوو و جگۍ بې خۍ بې
سددکاني داهاتوو کړدتوو. له مځگۍ نه و شار چينيه
گچک و بازوو بې هڅک چوويند ژوور و پیکرکۍ سن يات
سن بې چندين جاري ووی مردوويده و له پشوازيده وستا بوو.
کچی، کوکۍم زر زرنګ بوو زوو له ووخسارۍ پیکرکۍدا
بې جگۍ يی و نه بوونی مکدنا دزی له نهو مځگۍدا
خوښندوو.

دوای چـ ند خولـ کـک زوو کـپرـ کـیـکی تـلـفـن فرشتنمان
دـزیـو و من زوو داوای سیم کارتـکی تـلـفـن نم کرد. بـ
دـستـکم دـستی کوـکـم گرتبوو و بـ دـستـکـی دیکـیشم دوو
کتـبـکـ. من بـ درـژایـی گایـ دوای دـرچوونم لـ کتـبخانـ
شـو کـکـکـ، ووی پـشـوی کتـبـکانم لـ لای لـشم کردبوو و
خواریار نـبووم کـس بزانت چی دـخوـنمـو.

دـستی کوـکـم بـردا هـتا سیم کارتـکـ لـ گـنجـ جوان و سـر
و سمـ و یش زـر شـکـ و رـبـگـرم کـ بـ سـرسوـمانـکی
زـر و وشی (عشیق) م لـ سـر باسکی چـپی خوـندـو کـ بـ
نـووسـکی تـر و پـ لـ ودا کوترا بوو. ژـکی سـیری پـ لـ
وزـ بوو و پیاسـ کردن لـگـ کوـکـ دـ ساـیـکـم هـر لـ
دـستـکـدا بـ سـیری دـستی پـکردبوو.

بـ ئـوی پتر لـ دونیای گچکـ و جوانـکی کوـکـم دانـبـم،
نـمویست لـ گـنجـکـ بـرسم کـ خـکی کوـیـ؟ یان نهـنی
نووسینی وشی (عشیق) لـ بـرسم بزائم کـ لـ سـر باسکی چـپی
کوترا بوو. من بـ جاری دووـم لـ بـرگی کتـبـکـی جان دـست
(عـشقی و رگـ) م وانی و لـ بـرانـر کـوتـ سـیرـکـدا
گـلـک شـژام و بـ خـمـم گوت:

هـر لـ کـناری مانای (عشیق) بـمـنـر و مـچـ بنج و
بنـوانی ئـم وشی بـ سـرکـش!

بـیـ لـ سـروـندی و رگرتنی سیم کارتـکـ خـم لـ هـر جـر
پرسیار کردنـک لـ گـنجـکـ بواردا! چونکـ من لـ ناخـو و لـ
دـر و زمان لـ و مات وـستا بووم و نـمدـزانی چـن اـ بـ
هـژاردنی خـنـویستـنم بـ مـانـکی جان دـست بکـم و
پـوستـی بکـم بـو ساتـو وختـی تیـدا بووم.

ئیدی بـ کـشکردنـکی دیکـو بـ پـتی پانتـکـم، بلـز و
دوای داخواری دـی کوـکـم کـوتمـو و لـ مـکـ دـرچوون.
دـتگوت شـقام و جادـکانی شار هـرچی مـکـدـناـدز هـبوو
هـیانلوو شیبوو! من و کوـکـم بـ ماوـیـکی درـژ بـ
پیادـی جادـ و شـقامـکانمان دـبی و چاومان کردبوو بـ
هـشت چاو. لـ دوای نزدیکـی بیست خولـک پـکردن، سـرباری
ئـوی من شارـزای کون و کـلـبـری شارـکـ بووم
مـکـدـناـدز کمان نـدـزیـو و! لـ بری ئـو دـتگوت وزـی
شاراوـی کات لـ ناشوـندا و هـا بـ ژدی پـوستـی کردبووم بـ
ناونیشانی ئـو دوو کتـبـی لـ خـا و بـ بـ هیچ پلان و
بـرنامـیک بـ خوـندنـو لـ کتـبخانـکـدا دـستم بـیان
بردبوو. خـیشم نـمزانی چـن پـیـکانمان ئـمـیان بـر و

پارچہ کی دیکھی شار بردبوو کے پہلی دہائی Gas Town کے ہمیشہ پہلے لے گئی تھی بیانی، لے ٹوئی لے ناد زرتتو، مہکدہ نا دز!

لے شاری ہم - (مدینہ بخار) و ہمان ناوی دوا کتہی زافن، دےش دامابووم و نہ مزانی چن و ہامی کوہکم بدہم و۔

کے مک بے دیار کا ترمہ ہہمید کے و ستاین! ہتا لے سہرے کا ترمہ کے کی زوو دا دہات، کا ترمہ کے دےست بے فیکہ لے دان بکات و ناواز کے کے مک شادمانی بخاتہ نہو دے کوہکم و ہاواری گے دے لے بیر بچتہ و۔

وادی گشتہ سہیر کے کی خم و کوہکم بے نہو دے شاردہ ہشتا خے نہ دابوو لے دواز دے نیوہ۔ من لے ترسی پے شہات و کے و تی تر، ہنگاوہ کانم خہراتر کرد، ہتا ماکدہ نا دز کے لے ژہر باہ خانہ کی شووشہ پیدا لے پے بے مہنی دہرکوت و مینا بووکہ کے دےستہ مے نہو نیگای چاوہ جوان و تیژکانی کوہکم ہوو، ٹو وے کسہر وک ٹوئی چووبتہ دونیای ہزار شو و وے کشو و و، پے وانہ کے بےست لے ہردم دہرگے ٹشکوتے سم سم و ستا بےت، ہلہز گوئی کتہہ کی نہو دےستمی اکشا دےتگوت تہہ کی شتہ کیان لے دےکاتہ و، ہاواری کرد: باب، مہکدہ نا دز!

ہر لے وے ٹم کوہ جوانم لے دایک بےت و ہژگارہ کانم بے ہہ بوونی وز بےخشی ووناک بکاتہ و، ٹوارہ کے لے شہقام کی جہجہ شاری ہولہر پیاسہم دےکرد و پیاوہک ہہتوک ہہتوک ہرانہہرم دہات و لے شہوئی جلوہہرگ و قژی لوولی دیار ہوو ہونہرم نہ کی نیگارکے شہ۔ ٹو لے خہا و بے ہزہ کی نیگہران و شہرمن منی و ستاند و گوتی: ہرا، تہ شہوت زہر لے نووسہر کی پراوہ زخراو دےچت کے یک تاکہ ہمانی ہہہ بے ناوی (ئیلشا)۔

من، نووسہر نیم، ہہام پم خہ شہ ہم بے نیگارکے شہ! پےککو! دےست ہہر لے دےستہ کے و من و تہ بے یے کدی ناگہ یہن، چونکہ من نیگارکے شہ و پم خہ شہ ہم بے نووسہر! نیگارکے شہ قژ لوولہ کے ناوی سہردار سنجاو ہوو و گوتی کے ٹو لے داخی ہمانہ کی ئاست نزم و پے لے ہہہہ کی زمانہ وانی بے ناوی (ئیلشا) چہ ند ساہ کے حہزہ کی وہا لے نہو دے شین ہوو۔ بےہ بےہای داوہ کے ٹہگہر ہمانہ کے لے سفیریشہ و نہ نووسہت، بے دواہ نووسہری ہمانی (ئیلشا) بگہہت و بےکے دےدہرتہ و وے گے پے دےدات ہمانہ کے سہر لے نو

بنووسـتـو.

من لـ بـرانبـر ئـو پـياوـی ناوی سـردار سـنجاوی بوو لـ ناشی
خـیاـکـدا بووم و خـوازیار بووم هـر چی زوو سـواری شـتـکی
لـمـ بـکـی ءـلـئـددین بم و بـ پـشتـوـی ئـقیانووسـکان
بـفـم. لـ، نازانم بـچی ئـو هـندـ ژد بوو لـ سـر پـتر
مانـو و پـداگری زـری کرد کـ و کـا بـچین لـ قاوـخانـیـکی
نـزیک پـیکـر کـی گاد گروس دا بنیشین.

سـنجاوی بـر لـ دوو سا کـکـوتـکی لـگـ خـوـندنـوـی مـانی
(ئیلشا) بـ پـشـهـاتـبوو و نـیدـزانی هـکاری چیـ؟! ئیدی لـو
ساتـ و خـتـو دـی هـمیشـ دـیخواست بـ کـسـکی بـگـتـو.
کـکـوتـکـ لـ ناخی سـنجاوی نیاز و ئارـزووی بـ بازدانـک
دروست کردبوو کـ تـیدا بـیار بدات بـ یـکـجـار کـی پـشت لـ
نـگ بـکات و بـت بـ هاودـمی تیپ و وشان!

قاوـخانـکـ کـکـشـکی خـش و ئارامی هـبوو. ئـگـر مـر هـیچی لـ
هـگـبـیش نـبووایـ، ئاخوتن لـ خـا دروست دـبوو. سـنجاوی
پـتر لـ من چوو نـو باس و خواستـ قووـکان و بـ زـکی
زـر و سـیری هـونـری نووسینی دـکرد و دـیگوت هـر تـپ و
وشـیک لـ کاتی خوـندنـوـدا لـ پـشـچاوی وی بـ دـیان نـگ
و شـو خـیان دـنـن.

من هـیچم پـ نـبوو لـ ئاستیدا لـ سـر زمانم دـریبـم! بـلـزم
بووم زوو بـچـتـ نـو باسـکـ و منیش و دـوای کاری خـم بـکـوم
بـ و دـستهینانی قیزای وـاتـک. نازانم لـ بـر چی سـنجاوی
ناوی شوـنی ژيانی بـ و شـترالیا دـهـنا لـ بری وـی پـوـستی
بکات بـ ناوی تـرـیـکی ناوداری کورد بـ ناوی سیندی!
_ بـلـز سـنجاوی باسی کـکـوتـ ناکـیت؟

▪ ببورـ برا، من خـمم لـ نـو باس و خواستدا لـ بیر چوو!
_ نا، ئاساییـ.

▪ ئـکـ خـزمـکـیم مـانـکی بـ هـنام کـ خـی نـیتوانیـبوو
بیخوـندـتـو! بـمـ، من هـر زوو وـنـی سـر بـرگی کـتـبـکـ
سـرنجی اکـشام و هـونـر کـم ناسییـو. وـنـکـ بریتی بوو لـ
پـیکـر کـی بـچووکی بـلـز کـ تـیدا مـلـکی مـزن سـری مـر قـکی
خـمناک و سـر ووتی پـوـبوو. شـتـکی زـر جوان بوو و هـتا
مـانـکـم هـمووی نـخوـندـو نـمزانی کـ نووسـری مـانـکـ
یان ئـو دـزگایـی کـتـبـکـی چاپ کردبوو چـند لـ هـبـزاردنی
ئـو وـنـی بـ بـرگی کـتـبـکـ لـزانی نواندبوو. ئـژی هـینی
بوو و کـ دـستم بـ خوـندنـوـی مـانـکـ کرد و لـ ئـژی
دووشـمـم تـواوم کرد. من بـ مـبـست دـم تـواو بوو چونکـ

جگه له ټوټو ټوټو و هڼدېک و ټنای جوانی نه وو ټوټو مان ټوټو
نه بېت، بې دیدی من ټوټو مان ټوټو هڼر له سږ سږ تاو ټوټو مردوو و
پوښتی بې نوو سږ سږ کی شار ټوټو زاتر ټوټو زیندووی بکا ټوټو و.

برا پېله له مټو، هڼووک د ټوټو سږ گڼو ټوټو ټوټو و ټوټو و ټوټو و. بې
دېر له ټوټو کی کار ټوټو کتېری سږ سږ کی ټوټو مانې (ټلیشا) کتې ټوټو کی
گڼو ټوټو خټو مناک و ترازیدی چاو ټوټو وانی د ټوټو کات. من گڼو ټوټو چټم له
خو ټوټو و ټوټو کی چیر کی ټوټو وینداریه کی ټوټو و ټوټو و ټوټو و ټوټو و
ټوټو کی زېر جوان بوو. پاش نیو ټوټو ی ټوټو ژر شېمې بوو و
نازانم له چی شو ټوټو کی نه وو ټوټو مان ټوټو دا بووم له و کاتې بینیم
مږوولې یېک بې سږ پانتای ټوټو پېله ټوټو دا زېر بې بې باکی پیاس
د ټوټو کات. نازانم بې چی پېله نجې گڼو ورم بې نیازی کوشتنی بې و
مږوولې گڼو ټوټو ورد و گچکېکې درېژر کرد، بې مام ټوټو و ټوټو کی جگې
سږ سامی و باو ټوټو نه کردنم بوو ټوټو و ټوټو و.

چونکې له و کاتې دا بینیم مږوولېکې یېک سږ چوو له سږ و شې یېک
و ټوټو کتې نوو سږا بوو، مټوټو!

له دواي ټوټو دانیشتنې، کتې تا ټوټو خاوتنی سنجای ټوټو و بوو کتې
ټوټو گڼو ټوټو مانې (ټلیشا) هیچ سوودېکی بې ټوټو د ب و زمانې کوردیش
نه بوو بېت، خټو ټوټو له ټوټو ژان مږوولې یېکی له مردن زگار
کردوو!

له گڼو ټوټو سنجای، ټوټو جار کی دیکې یې کدیمان نه بینیی و.
له ماکدونا ټوټو ټوټو کی کاتې ون بووی کوټو د سا پیېکېم بې
نزیکی دې د ټوټو لارېک سږ ند و. له کاتر ټوټو دووی پاش نیو ټوټو بې
هڼو مان ټوټو گڼو چیوونمان بې کتې بخانې کتې چکې ټوټو تیېکې بې و
ما ټوټو گڼو اینه و. و بېر هاتن و ټوټو ووداوی یې کتر ناسینم له گڼو
سږردار سنجای کتې مټو کی ما بوو مینا کاتر ټوټو کانی کوټو کتېم له
دېر و ټوټو شو ټوټو مټو کدې نا ټوټو بېت بې گڼو یېکی پایزی بېر با.

له دواي ټوټو پیې ټوټو یې چی ند هفتې یېک و خو ټوټو ندن و ټوټو و ټوټو و
کتې بېکې د ټوټو و زافن، ټوټو له ما ټوټو بې دیار شاشی
تیفی دانیشتبووم و بې ټوټو و ټوټو کی گڼو لېک سږ یر دیم ټوټو سنجایم
بې گڼو ردېک له گڼو ټوټو و ټوټو یې ټوټو بینې کتې له مټو
پیشانگی یېکی هونری نووی بې ناوی (دواي گورز)
ټوټو ناکیېکان) ټوټو خاقتنی بې پېامندری کتې نا ټوټو د کرد.

ماوې یازدې سا بوو مینا سنجای ټوټو مان دوو و پرچ هڼووکې
ماشو برنج، پېله بېری و دووری له زیدي باو و باپیران بې
نادې خټم بې منیش ببوو بې چار نوو سږ کی هڼو ناسږ درېژر و
نه گڼو. شو ټوټو کی و ټوټو ها دوور کتې مږ هڼو رگیز بې سانایې بې
نه لوټ سږردانی خوشک و برایانی بکا ټوټو و، چی جای کتې سږ کتې

تـنـیا یـک جـار بـ دیداری گـیـشتبـت.

من پـشـتر هـو و هـام نـدـابوو پردی پـو و نـدیـکی تـکـمـ
لـگـگـ سنجـاوی نـا بـکـم، هـتا تـا ژـکیان لـو کـا تـی لـ خـا
دـسـتم بـ نـو و و پـلـکـانی فـر هـنـگـکی زما نی ئینگلیزی
دـگـگـا کـ لـ کوردسـتـانـو و لـگـگـ خـم بـ ئـو دـیـو
ئـقـیا نووسـکـانـم هـنا بوو، ژمارـی تـلـیفـنی ویم لـسـر پارچـ
کلینیکسـکی بـچووکی نـخـشـاو بـ لـگـگی قاوـخـانـکی شاری
هـولـر دـزیـو. ئـویش لـ ژـکـدا بوو کـ دـمـک بوو لـ
خوـنـدنـو و یـ مـا نـکـی جان دـست و کـچـیـکـکـانی کارلـس
زافـنـم بـوومـو و کـ یـکـکیان دـربـاری نیگارکـش و
تـلـارسـازـکی ناوداری شاری بـرـشـلـنـ بوو بـ ناوی ئـنـتـنی
گاوی.

لـ ژـانی پـشو بـ تـشـتی سـر لـ سـپـدـ من هـمیشـ
ئا فـگـادـیـک لـ شـو و یـ چوارگـشـی بـچووکی پارچـ دـکـم و
لـگـگـ هـلـکـی برژاودا تـکـکـی دـکـم. جارـکیان بـر لـو و یـ
تـوـکـ و ناوکـکی ئـم مـیو سـوودبـخـش و سـوز و چـژ
خـنـسـپـنـد فـ بـدـم، هـموویم لـ سـر مـزـکـ دانا و لـ
خـا لـ ژـر دـسـتم شـو و یـ مـرـیـکی لـ دروست بوو. سـرـتا
و هـام زانی کارـ سـاد و شـو هـونـریـکـم بـ هـکاری
تـواوکردنی خوـنـدنـو و یـ چـیـرـکـکی زافـنـو و بوو دـربـاری
گاودی. لـ، دواتر پاش ئـو و یـ ژمارـی تـلـفـنی سنجـاوی لـ نـو
فـر هـنـگـکـدا و و گـیر دـکـو و تـو و، بـیار دـدـم دواتر لـ
گـگی قایبـر و و نامـیـکی کورتی بـ بـنـرم. و جا بـزمـکـ
لـویش سـیر و واوـتر دـو و ات!

هـنووکـ ژ و شوـنی دانیشـتنـکـم لـگـگـ سنجـاوی و بـیرم
دـتـو و لـ ۰۱/۰۶/۲۰۱۱ لـ شاری هـولـر. چونکـ سنجـاوی لـ
سـرو و خـتی نووسـینی ژمارـی تـلـیفـنـکی لـسـر پارچـ
کلینیکسـکی گوتی : برا، سـیـری ئـم مـکـوتـ بـکـ، کـدی
تـلـیفـنی و تـکـکی لـی دـژیم ژمارـ شـست و یـکـ!

دـیدارـکی کورت و پـ لـ وزـ بوو. ئـنـجـامـکـی لـ
دـرچوونماندا لـ قاوـخـانـکـ کـمـکی لـ و دـرکـوت و سـجاویم
بـهـیـو و باشـتر ناسی. لـ سـر جـادـکـ ژنـک بـر و و وومان هـات
و مندـا کی ساوای لـ باوـشـ بوو و نازانـم چـن و هـا زوو درکی
بـو و کردبوو کـ بـنی دـلـار پـتر لـ سنجـاوی دـهـات لـو و یـ لـ
من. بـیـ بـ و و یـکی خـمـناکـو و لـ بـرانـبـریدا و سـتا و
دـستی پان کردـو و گوتی کـ لـ شارـچـکی گـوـا و هـاتوو،
پاش ئـو و یـ گروپـکی توندـو و هاوسـرـکـیان لـ پـشـچـاوانی و

لـبـر دـرگـی مـا کـی وـبـر گـولـلـ دـا بـوـ.
سـنـجـاوی گـلـک بـخـشـنـد دـرکـوت و گـوی پـارچـ دـلـارکـی لـ نـو
گـیرفـانـکـی اـکـشـا کـ وـنـی پـیاوـکـی تـوـوـی سـر و سـمـ و
یـش پـی لـسـر بـو و بـ شـرمـو و بـ ژنـکـی دـرژ کـرد. ژنـ
بـر لـوـی بـوات، لـگـک هـی سـنـجـاوی گـویـکـانی مـنـیـشـی پـ کـرد
لـ ستـایـشـی جـوان و وـشـی شـیرین و نـزای پـانـو و لـ خـودای
مـزن کـ دـست بـ تـمـنـمـانـو و بـگـرـت.

بـر لـوـی کـو و دـ سـاـیـیـکـم نـو وـثـ وـ ئاگـا بـت، بـ
ئـایـفـنـکـم چـنـد وـنـیـکـی پـیاوـکـی لـ پـاشـماوـی
ئـاـفـگـادـیـکـ دـروـسـتم کـرد بـو، دـجـرکـنـم. دـواتر کـ ئـوار
دـادـت و وـک ئـوـی دـاهـنـانـکـی گـلـک مـزنـم ئـنـجـام دـابـت بـ
شـوـیـکـی وـها لـ هـونـر سـادـکـ دـوـانـم و نـاخـوازم تـکـی
بـدـم. بـ خـ وـدـرـهـنـانـکـی سـاوـیـلـکـانـ لـ بـرـانـبـر دـاهـنـانـ
مـزن و بـرچـاوـکـانی پـانـوـانـکـی چـیرکـی زـافـن و دـرکـوتـنی
سـنـجـاوی لـ کـنـا کـی جـیـهـانـیدـا، ژـمارکـی بـ کـدی (٦١) و لـ
قـایـبـرکـم لـ دـدـم و وـنـکـ لـگـک پـیـامـکـی کـورت بـ
کـیـشـوـر دـوورکـی ژـر گـی زـوی دـنـرم.

بـ شـوـیـکـی سـیر دـیمـنی پـیاوـ ئـاـفـگـادـیـکـ دـستـکـی گـلـک
کـورت بـو و قـاچـکـیـشـی گـلـک دـرژ. مـن لـ بـارکـی دـارایـی
واوـتر و گـلـک جـودـاتر بـووم لـ وـوـی کـ مـینـا سـنـجـاوی
نـشـیا بـووم هـاوکـاری ژنـ گـوـالـیـکـ بـکـم. بـیـ دـتـگـوت
شـتـک لـ نـسـتمـدا بـ دـروـنـی کـاتـکـی بـسـرچـوو هـیـکـوتـا بـوو
سـر پـنـجـکـانـم، نـامـکـی قـایـبـرم بـ سـنـجـاوی بـ و شـوـیـکـی
خـوار و نووسی:
بـنـسـجـاوی،

سـا و،

(بـ دـر لـم پـرگـرافـی خـوار و، تـواوی نـاواخنی نـامـکـ
لـم چـیرکـدا پـیـو!))

خـودای مـیـهـر بـان مـری بـ ئـنـدازـیـک خـش دـوت، ئـگـر لـ
شـوـنـک مـووی سـری پـیاوـک هـوـری، لـ شـوـنـکـی دـیکـ ووی
ژنـک وـک مـانگی تـابـانی لـ دـت. کـسـک دـستـکـی کـورت بـو بـ
هـاوکـاری، لـ ئـگـر بـ چـاکـی لـشـی خـی اـبـمـنـت، دـبـنـت
قـاچـکـی چـنـد دـرژ بـ سـردـانی. مـر چـاکـ، کـمـک تـیـامـانی
هـبـت و لـ ژـگـارکـانی گـرین پـند وـرـبـگـرـت. وـاتـ وـها
چـاکـ ئـو بـ ئـاوـدـانـکـردنی نـاخـی خـریکـ بـت لـ بری بـ نـایـلـن
کـردنی وـوخـساری. ئـاـفـگـاد مـیوـیـکـ، لـ دـرـو وـو نـگی تـخـ
و جـوانیـکـی ئـوتـی نییـ، لـ کـ نـاخـی دـکـیتـو و سـرـباری

بەتەمییەکی، سەوزییەکی دڵبینی ھەندێ بەھاری دڵقەری چەمان
گەش!

ھاوێش

دەدار

۱۰/۰۱/۲۰۲۳

لە دوای ھەناردنی پەيامەکەم من ھەرگیز چاوەوان نەبووم
و پەيامەکەى و ھا بە زوویی و ڕبگرم و، بە تەبەت کە کەسى
بەرانبەر ناو و دنگەکی ھەبەت و لە بوارەکدا گەلەک داھەنەر
بەت، سەجای نامەکەى و ھا نووسیبوو کە ئەنگدانەوێ یەکتەر
ناسین و دیدارەکەى قاوەخانەکەى بە جوانی پەوێ دیار بوو،
لە، ئێوێ لە ھەموو شتەک پەداگری لەسەر کردبوو، ئێوێ بوو
کە ناردنی مرە ئاڤەگادەییەک بەدەر لە شەو ھونەرییەکی
جەگەى ئامازەیی بە ھەڵکەوتەکی گەلەک سەیر و ناوازە و
باوەنەکراو.

سەجای نووسیبووی سەرباری ئێوێ کە ئێو بە ھێچ شەوێک لەو
خەیاوەدا نەبوو دوای پتر لە دە ساڵ لە دیداری نەو
قاوەخانەکە، جارەکی دیکە بە ھووداوەکە پەوێست بێتەو، شتی
گەرنەتر ئێو بوو کە لەو کاتەى نامەکەى منى لە فایبەر
پەگەشتبوو، ئێو لە قاوەخانەییەکی لاچەپەکی شارەکە دانیشیبوو
کە چەندین ساڵ بوو بە ھەى مژووێ ژیان و کار ھونەرییەکانی
بەى نەچوو بوو.

پەشتر لەو کاتانەى ھەمیشە سەردانی قاوەخانەکەى کرد بوو،
ھەرگیز بە ھەڵکەوتیش منداڵەکی نەبینیبوو لە نزیکى شوێنەکەدا
یاری بەکات یان تەپەتەت، لە، لە سەرووخەى کردنەوێ
پەيامەکەى فایبەر، دەبینەت دوو منداڵ لەسەر جادەکە تەپەن
دەکەن و دواتر لە پە تەپەکەیان لە ھەتەتە دەبەت بە دووری
پیادە ھەییەکە دچەت، لەو کاتەدا پیاوێکی کەتەت بەو دا
تە دەبەت وەک ئێوێ مرەیی لە ئاڤەگادەییەک بەت و لە نەو
تەلیفەنە دەستیەکەیدا دەرچوو بەت، یان لە پەش چاوی
سەجای شەوێ گەلەک لە بەندە مرەیینە سەر ھووتەکەى سەر
بەرگی ئەمانى (ئەلشا) دچوو کە لە دوورەو بە لای وی
فەیبەت، کەچی ئێوێ جەگەى تەئەمان و سەرسامی بوو سەجای
بوو کە دەبینەت پیاوێکە دەستەکی لە نیو بەاو تەو و
کورتە، لە قاچەکی درەز کردبوو و بە ئێوێ شووتەک لە
تەپەکەو بەدات بە لای دوو منداڵەکی بەگەتەتەو.

لە ئاست ئێو ھەڵکەوتەدا کە ھاوکات بوو لەگەتە کردنەوێ
پەيامەکەى فایبەر، ئێو لەسەر کورسی قاوەخانەکە بە ماوەییەک

دش داما بوو و نه يده زانی چی له کدانه وو يک به په شها ته که به زیندا به نه ت. له، بهر له وای دیم نه که ی زه به په ش چاودا بگوت، په کسره و نه ی پیاو که به ئایفه نه که ی ده گرت و هره له ودا له گوت په یام کی کورتدا به منی وانه ده کا نه وو. له وروسته به هه و نه ی پیاو ئاؤه گاده یی که و په یام که م پرد کی پته و له په یو نه دی له گوت سنجای نیگار که ش چه بوو و دواتر نه و له هه موو نام و تلیفونه کاندای په داگری له یکه شت ده کرد که من ووو بکه م بواری نووسین. سنجای په ی و هه بوو هره ژبه که په نه که نام به م سهر کی به ردی لایته په که م ده شم سهر داوی چه که که به شوو په کی که له که چاکتر و وانه تر له هه نووسره نه ناسراو و په راو زخراو که ی وانه مانی (ئیلشا) بگوت م وو.

له، هه نه دی ده مه نه و ده مبرد نه د شپام خه م له و و گوت په ی هاتونه هات په نووسین به م. نه مد و یست و که نووسره ی وانه مانی (ئیلشا) م به سهر به ت و شته که بنووسم که که س توانای خو نه نه وای نه به ت. له، سنجای به په چه وانه وو به جهره کی دیکه له وانه که ی ده وانه و ده یگوت که نه و هره کاته که و نه ی ئایلان کورده له شو نه کدا ده بینته په کسره چاوانی په له ونده ده بن و به ش که گرنه ی وانه مانی (ئیلشا) و بهیر ده ته وو. هه رو هه سهر به ی یاده و رییه که ی خه ی له گوت م ورو له که دا و هه وای به به رد وامی نه و به له مانه ی له ئاو کاندای نه قوم ده بن وودا و کانی دیکه ی نه و وانه که ی به ئاسانی له په ش چاوانی و و ناکه. به په بهیر که ی زیندوو کرد نه وای وانه که، شته که بوو سنجای هه رگیز نه یده توانی له هه به ت.

دوا جار م لم به په داگریه که ی سنجای دا و هه نه که پشکنیم ده به ی وانه مانی (ئیلشا) کرد. له دوا ی نه که ی نیو کاتزم بهر گوتان به نه و توتوت کانی ئینته رنه تدا، به ده به یکه تاکه نووسین که هه ژنه کی نووسره بوو به ناوی مریه م، له هه شوه نه کی دیکه شته کی و هه بهر چاو ده به ی وانه که نه بوو. له بهری نه و و نه فسووس زه به زووی له سایته کی دیکه دا هه وای م رگی نه و ژنه خان دانه ده خو نه م و که مینه پانه وانی وانه مانی (ئیلشا) نه خه ش شریه نه به ی بوو به گورگه کی که له ده و و ناو خته.

من له بهیر که ی نووسین سارد بهووم و و خوازیار بهووم نه نه کو و ده سا یی که م به کورده کی جوان ئاخاقتن بکات و بنووسه ت و خو نه ته وو. به په به سبه ی نه و و نه پلانه کم

کھست ک جارج کی دیک بچین و کت بخان ای گور ای شار و
 هردو و کت ب ک ای جان دست و کارل س زافن بگ نین و و
 ب ب ک ئ جارج کت ب ک ب زمانی کوردی د د زین و و .

بہ شہ و لہ گہ خہ ونہ کی سہر سوریالی و بن بہ ترس و ٹاگا ہاتم و ہووم ئارہ قہی ساردی لہ دہ چہ ایہ وہ۔ لہ خہ ونہ کہ مدا سوارچاکہ کی سہردہ مہکانی دہرینم دہبینی کہ سواری سہر پشتی گیانلہ بہرہ کی زہ بہلاح ببوو و لہ دوورہ و نہ دہشیام ہیچی لہ ہہ بہہنم۔ دیمہ نہ کہ لہ نہو گہردہ لوولی تہز و خہہہ کی وہہا ببوو و ئاسان نہ ببوو ہیچ ناوہ کہ بہ باہای سوارچاکہ کہ و گیانلہ بہرہ کہ ہہ بہہیت۔ کاتہ کی زہری نہ خیاند سوارچاکہ کہ بہ تاو بہرہ و ہووم دہہات و کہ ئہوہی شتہ کہ بینہہت کہ لہ من نادیار بہت۔ چاوہ کانم ہہ گہہہ فی و نیازم وہہا ببوو دیمہ نہ کہ لہ نہو تہز و خہہہ دا بہ جوانی ببینم۔ لہو کاتہ دا ببوو سنجاویم بینی بہ سہر پشتی کہ نگہرہ کی زہ بہلاح وہ ببوو کہ سہر وشتری پہوہ ببوو۔ سنجاوہ بہرہ و نزیکتر دہہات و ہاواری لہم دہ کردہ کا کہ بہرہدہ مم بہرہدہ!

لڙو ڪاٽڻدا من لڙ شوڻي خڻم بڻ تاو ڀاڻڀڻيم و ڀڳڪسڙر ٿاوم
 بڻ لاي پشتوڻوڻ دايوڻو. لڙ، چي ببينم! مرڀڻ ٿاڦڻ گادڀڻيڻڪڻ
 مينا ڪارڻڪٽرڻڪي ترسناڪي نڻو ياريڻ ٿڻليڪٽرڻنيڻڪان
 دڻستي ڪوڻڻ دڻ ساڻڻيڻڪڻمي گرتبوو و خڻريڪڻ بيڻفينڻت.
 ديمڻنڻڪي گڻلڻڪ ترسناڪ بوو و من لڙ شوڻي خڻمدا وشڪ ببووم
 و نڻمدڻزاني چي بڪڻم. ٿيڻدي، دڻي خڻم بڻ چاو گڻڻان بڻ
 سوارچاڪڻڪڻ دڻدايڻوڻ ڪڻ ناوي سنجاوڻ بوو.

من هـشتا دـستم نـکردبوو بـ کـپر بـ چاوـکـانم کـ ئـ وچارـ
سـنجاویم بـینیـ و خـراتـر کـ نگـرـکـی بـ سـر شـ قامـکی
قیـ تاودا تاو دـدا و وـدوای پـاو ئـا فـگادـیـ کـ و تـبوو و
هاواری دـکرد: مـکـ دـناـدـ دز! مـکـ دـناـدـ دز!

من لہ ئاکام کانہات و ہاوار ک ن د گ یشتم و ن مد زانی
پ شہات ک خ ون ک د یبیم، ل، د نگی دوا تیپ ل
ہاوار ک ی سنجای ویز ویز کی س یری خستبوو ن و گو چک کانم
و ک م ک مابوو پ رد کانہ بت قن۔ ل تاو ئازار خ یشم
ن مزانی چن ل پ ل س ر ج گ ی خ و ا پ یم و ب دوو چای
ب خ و و ب ر و ژووری کو ک م چووم۔

سار له سپـډه کوټـکـم به بزـيـکـي جوانـو له خو و ا بوو و
به يانی باشی به زمانی ئینگلیزی له م کرد. له به رانـډـردا من
به هی شادمانی خو وتنم له ژوورکـی به زوویی پـشـنـیـازی چوون
به کتـځـانـه، له گـډـم کـډـنا دزم خستـه به ردـمـی. که چی نه وای

هه‌رگیز چاوه‌انی نه‌بووم ٬ووی دا. کووکه‌م له‌خه‌ا دوو وشه‌ی
به‌زمانی شیرینی کوردی هه‌نایه‌ سه‌ر زاری و یه‌کسه‌ر گوتی:
بابه‌، که‌باب!

له‌گه‌ه‌ بیستنی ئه‌و په‌رسفه‌ی کووکه‌ جوانه‌که‌م، ده‌م بوو به‌که‌باب
و ٬وندکی نه‌و چاوه‌کانمی کرد به‌هه‌م. ئیدی وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌ه‌ و
زیوم له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ی سم سم ده‌زیبه‌ته‌وه‌ یه‌کسه‌ر خه‌م گه‌ه‌ی و
ده‌ستی کووکه‌م گرت و به‌ ده‌ره‌وه‌ چووین.

له‌ دوا‌ی خوینده‌نه‌وه‌ی چه‌یه‌که‌کانی زافه‌ن به‌ هه‌وا‌یه‌ی مه‌رگی
ناوه‌خته‌ی ئه‌م نووسه‌ره‌ که‌ته‌لانییه‌یشم زانیبوو به‌ نه‌خه‌شی
شه‌رپه‌نج! به‌یه‌ به‌ نیاز بووم هه‌ر به‌گه‌م که‌ته‌بخانه‌که‌ داوا‌ی
هه‌مانه‌ به‌ ناو وه‌ده‌نگه‌که‌ی (سه‌به‌ری با) به‌که‌م. کووکه‌م به‌
ده‌ژایی دوو که‌ته‌مه‌ر مه‌نه‌وه‌مان له‌ که‌ته‌بخانه‌که‌ دا ئارامیه‌کی
وه‌های نواند که‌چاکه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی چه‌ره‌که‌دا په‌سن و گه‌ه‌انه‌وه‌ی
به‌ به‌کرته‌. ئه‌و له‌ چاوه‌جاری یه‌که‌می چوونمان به‌ که‌ته‌بخانه‌،
نه‌وانی زه‌وین و ئاسمانی په‌شان دا و ده‌تگوت شه‌وی په‌شوو
خه‌ونه‌کی سه‌د و هه‌شته‌ په‌ په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی منی بینیبوو.

من به‌ره‌ له‌وه‌ی خه‌م له‌ په‌شه‌پیاوه‌ سه‌ر قژن و ٬یشداره‌که‌ی په‌شه‌
که‌اونته‌ره‌که‌ به‌بینمه‌وه‌ و داوا‌ی هه‌مانه‌ جوانه‌که‌ی که‌اره‌له‌سه‌
زافه‌نی له‌ به‌که‌م، له‌گه‌ه‌ کووکه‌م به‌ نه‌و به‌شه‌ی زما‌نه‌کاندا
گه‌ه‌ا بووین و که‌ته‌کی زه‌رمان به‌ سه‌یرکردنی ناو‌نیشانی جوانی
که‌ته‌بان زیندوو کردبووه‌وه‌. دواتر هه‌ر که‌ په‌مان نا نه‌و به‌شه‌ی
زمانی فارسی له‌ نه‌و که‌ته‌به‌ سه‌نه‌ و وه‌رگه‌ه‌اوه‌کاندا که‌مه‌که‌
ماینه‌وه‌. دواتر من یه‌کسه‌ر خه‌ریک بوو با به‌گرم له‌و که‌ته‌ی
که‌ته‌بی ئه‌لفوبه‌ی کوردی ئه‌مین با‌دارم بینیه‌وه‌ که‌ دیار بوو
به‌ ئازاره‌وه‌ شو‌نه‌ی خه‌ی له‌ نه‌وان دوو که‌ته‌بی شان و مل زلی
مه‌ژوویی کردبووه‌وه‌. چونکه‌ له‌و که‌ته‌ی که‌ته‌به‌که‌م ده‌ره‌ه‌نا،
بینیم به‌رگه‌که‌ی که‌مه‌که‌ گه‌چراو و ده‌ا بوو. ئیدی، دوو ده‌یم
نه‌کرد له‌وه‌ی زوو ٬وو په‌له‌کانی که‌ته‌به‌ به‌ نیگای چاوانی گه‌شی
کووکه‌م به‌که‌مه‌وه‌ و به‌ ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ره‌ له‌ وه‌نه‌ی ٬نگاوره‌نگ به‌
شه‌وه‌ی تیر و که‌وانی ته‌یه‌کانیش ئاشنای به‌که‌م. به‌ په‌چه‌وانه‌ی
جاری په‌شوو کووکه‌م شادمانی له‌ چاوانی ده‌خو‌ندرایه‌وه‌ و به‌
ئه‌وه‌ی له‌ی به‌رسم یه‌کسه‌ر سه‌ری به‌به‌ی به‌ وه‌رگرتنی که‌ته‌به‌که‌
نه‌وی کرد.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ته‌بی ئه‌لفوبه‌ی با‌دارمان له‌ شو‌نه‌کی ئه‌سته‌م و
ناخه‌شی نه‌وان دوو که‌ته‌بی مه‌ژوویی خه‌سه‌په‌نه‌ردا ٬زگار کرد و
به‌ هاوشانی له‌گه‌ه‌ هه‌مانی (سه‌به‌ری با) ی زافه‌ن تاوه‌کی ده‌ره‌ژ
به‌ نه‌وه‌ جاده‌ و شه‌قامه‌کانی شاردایه‌. من له‌و ماوه‌یه‌دا

هەر چاوه‌کم کردبوو بـ دوو چاو بـه‌که ئـمجار لـ جاری پـشو و لـ چیرـکی گـان بـ دوای مـکه‌ناـدزدا زووتر چـشخانـیـکی سـر بـ هـه‌هـاتی ناوین دـدـزینـو کـ خواردنی کـبابی هـه‌هـا لـ ترسی بابـتی خـونـکی دوـشه‌و هـرگیز خوازیاری ئـو نـبووم لـو هـه‌هـا دا شوـنی مـکه‌ناـدز ببینم.

دوای کـمتر لـ چـل خـولـک مـن و کـوـکه‌م خـمان لـ چـشخانـیـکی بـچووکدا بـ ناوی زافرـن (واتـ زـعفـران) بینییـو. لـ چاوـه‌وانیی هاتنی کـبابدا مـن گـرـکم بابـه‌ کوـکه‌م بدـم کـتـبـکی بابـداری لـ پـشـدا بـم و بـ خـیشـم بـچـم ژـر سـبـری با و لـ نهـنیـکانی ژیان بـگـم. لـ، بـر لـوی بـ خوـندنـوی یـکه‌م سـتی دـستـپـکی مـمانـکی زافـن شاگـشک بـ، لـ سـروـختی کردنـوی کـتـبی ئـلفـوبـ بابـداریش بـ کوـکه‌م شـتـکی سـرنـجـاکـش لـ دیوی ناوـوی بـرگـکی و دـرکـوت. نووسین و وینـیـک هـبوو کـ هـزی داگرتن بـ سـر پـنووس و نـخشانـدیان بـ ئاشکرا دیار بوو هی دـستی مندایـکی کورد.

“بـ کـتـبخانـ

چـمان فـرهـاد

وینـی کـکه‌کی لوولـک”

بـر لـ خوـندنـوی چـیرـکه‌کانی نـو کـتـبی (شاری هـم)، مـن پـشـتر ناوی زافـنـم هـر لـ دوورـو بیستبوو و هیچ بـره‌مـکـیم نـخوـندبوو. لـ، لـو کاتـی یـکه‌م سـتی مـمانـی (سـبـری با) منی لـ بـردـم پـشـهاتـکی گـلـک نااسایی و سـیر دانا، هـرگیز نـمـتوانی خـم لـ چـارـنووسـک نا بـلـد بـکـم و وـدوای خوـندنـوی یـکی ژد بـ گشت بـره‌مـکانی زافـن نـکه‌وم. کـچی، ئـم پـلانـم بـ کاتـکی درـنگـتر دواخت و بـ خـمـگوت؛ دـدار، ئـارام بـگر و هـتا ئـشـنووـسی نووسینی چـیرـکه‌ک تاقی نـکه‌یتـو خـت لـ دونیای زافـن مـد!

“هـرگیز ئـو ئـم لـ بیر ناچـتـو کـ باوکـم بـ گـستانی کـتـبـ لـ بیرچووـکانی بردم.”

لـ استیدا مـن جـرـک نیگـرانـیم پـو دیار بوو کـ بیرم لـ خـونـکه‌م دـکردـو و خوـندنـوی ئـم سـتی یـی سـروویش قوـه‌کی ژـر پـمی خـستـر کرد. دـتـگوت سـتـکـ ئامـاژ یـکـ و لـ زاری کوـه‌کی

نہ بیت، نہ دے توانہ لہر بجیتہ درو، نہ بگہیتہ و ماہ و! “
من نیازم و ہا بوو سار داوی شنووسی ئم چیرک برنہ دم و
سہراتہ کانی و ہا درہ بک م و بہ نم و ک دہ یان کارکتہ و
شوہن لہ نہ ویدا جگ و پگہ یان ببہت و، لہ، نازانم بہ چی
ہاوکارک بوو لہ پہ چہند لہ نووسینی و ستام و دابہ ام.
دواتر بہر لہ وادی وادہی گہ اندنہ وای ممانہ جوانہ کی زافہن
(سہری با) بہ کتہ بخانہی شار نزیکتر بہت و، من بہ یارم دا لہ
بری بہرد وامبوون لہ نووسینی چہ کک م و سار تا لہ دہرگای ئم
ممانہ بچم ژوور و، ئیدی پاش ماوہ یک دواہ خوہندن و و
تہ واکردنی ممانہ ک، ہستم کرد من کک کی جودا لہ ہی کوہ کک م
دہ بینم و جہر ہہزک پلککشی دہ کردم ک ہہ میش خوہندن و دہ خاتہ
بان نووسین. بہ یہ بہ دوو جار بیرکردن و شنووسی نووسینہ کک م و
ئہرموونہ کی سارنہ کک وتوو دہ خ م بہر تہ وژمی با و بہ یار دہ دم چیدی
لہ دہرگای نووسین نہ دم؟

لہر و! ممانہ کانی کارلہ س زافہن یہک لہ دووی یہک لہ پہ شمددا
مینا ئم کک دہرگایان خستہ سار پشت ک پانہ وانہ ژیکہ کک کی
شنووسی نووسینہ کک م، چہ مان فہرہاد نیازی و ہا بوو سہرنجی
مندا کی کوردی بہ اکہ شت ک زمانی دایکی لہ بیر چہ تہ و.
ئیدی دواہ خوہندن وای ممانہ (سہری با) ہاتن و چوون بہر و
کتہ بخانہی شار لہ گہ کوہ کک م بوو و بہ نہریتہ کی بہرد وام و
جوان. لہ ماوہ یہ کی کورتدا ک کی ممانہ کانی کارلہ س زافہن لہ (گہ مہی
فریشتہ) و بہ (زیندانی بہ ہشت) و ہہ تا (وہ گہی ہہ حہ کان) لہ پہش
چاوانم سہرباری ووداوہ خہش و ناخہ شہکانیان مینا کک کان یان
زریزہ یہ کی زہہ یں ک بہ گہردنی چہ مان فہرہادی پانہ وانی شنووسی
چہ کک کک م و بہت، و ہایان کرد ک ہہ میش زارم بہ خوہندن و
شیرین بک م و چاوانیشم بہ ہی مندا ہہ شہ!

بہرکہ وتنم لہ گہ دونیای نووسینی کارلہ س زافہن سہرباری کک وتہ ک کی
چوونم بہ کتہ بخانہی شار لہ گہ کوہ دہ ساہیہ کک م ک لہ سہر تہی
ممانہ کک دہ خوہنم و، دہ تگوت زادہی لہ کی ہاوشہ وای ژیانہ خہم
بوو.

ئہ فسووس، مہرگی زافہن لہ ژیانہ استیدا گہ لہک بہدہنگتر لہ ہی
کارکتہ کانی تہ پہ بوو! لہ بیرمہ جارہ کیان سنجاوہ لہ نامہ یہ کدا
نووسہیہووی ک لہ دواہ خوہندن وای ممانہ (ئیلشا) ئہ گہر
نووسہر ککیشی مردبووایہ ہہندہی کارکتہری ممانہ ک کی بہی پہرہش و
دہتہ نگ نہ دم بوو.

ہہ نووکہ دوور لہ نووسین من مہ بہستم لہ و ہہزہ بک م و و و دواہ
بک م و و ہای کرد لہ کچوون و کک وت و پہ شہات لہ گہ سار لہ

سپیدی سزدان به برنام کام به کتبخانه ی شار دست په بکات. هرروه ها دشلم ديان نمونای دیکای لکچوونکان و ککوتکان بهنم و ک وهای کرد شنووس کام له دوی خوندنوی گشت مانکانی زافان بدنم

من لهر هیچ نیاز کم نیی به بگ کردن خریک بم. له، ئگ بر بوارم هبوو له نام ی کدا یک یان دوو دان له و ککوتان به سنجای دگم و. زافان له گشت مانکانیدا کوکی د ساان وک پاوانکی سرکی و بردوامی نهو گشت مانکانی د ناسندت و کتبخانه یکی شو لوولک و هاوشوی کوالیس میش دکات به شونی سرکی ووداوکان. من بر لر وی بهو دوو نمونای بزائم که به ژدی وندی ئو و ژیان ن خشان دیو که له خا دستی کو د سا یی کام گرت و بردم به کتبخانه کی شار. دواتریش همان ژ بوو به هونی دوو ککوت سیرکی به دوی و رگرتنی دوو کتبیدا ها، هرروه ها به کارک به پلکش کردنم به نهو دونیای سیری نووسرک که له ژیانی استیدا به دوویدا بگم. لهر و لژی کاریگری ئم هموو یکوت و گان و ی، ئارزوو به نووسین وک بقی ئاو له ناخدا سره ددات و دواتر له په دت قات!

چن سنجای له شاری ه ولر خوازیار بوو به دوی نووسری مان (ئیلشا) دا بگت به ئوی دستکاری زمان و داشتن و نووسی به ناو مانکی بکات و بر و ک نارکی ئارامی بیات به خوندن و، شتکی وها لگ ل دانی خرای ترپی دیم له دوی خونه سیرک، له له ناخی منیشدا چکر بر ببوو و پی دیگوتم: ددار له بری مژوو بوون به خت و کوکات، به به دوی چمان فهاددا بگم!

لگ بیستنی دنگ که خم له نهو گومانکی سیردا بینیه و به خم مم گوت هرچی بینووسم ناگات به گردک له و ه و جانای چمان فهاد به بخشینی کتبی ئلفوبی زمانی کوردی به مزنترین کتبخانه ی شار. به یه ئو و بر لر وی دستم نرم بکم و نام یک به سنجای بنووسم و سرهاتی خونه کامی به بگم و، یان بر و ژووری کو کام بچم و داوای بکم جارکی دیک بر و کتبخانه ک بچین.

بیارم دا ئگ بر لر مودوا له گکی کتبی ئلفوبی زمانی کوردی بادار و پرسیارکردن له پیاو سر قرژنکی کتبخانه ک چمان فهادیشم ندزییه و، به گووی کو کامدا بچرپنم که له دها توودا همیش چاو به برگی کتببان بگت، بک و ژک ناوی ئم کیژ جان له سر برگی مانکدا دینت و که به همان

هه ناسه (گه مای فریشت) ی زافان یان واو تریش نووسراو. ئه ره، دهشم به کووکه م بهم که له گه ی سته یکی وه ها له ده رگای مانکه ی چه مان فرهاد بهت تهووره وه که دهه دهته: مرهینه، باشته بزانه ته نه به دهنگی له زمانی دایک واو ته!

تهینه: له گه ته واوکردنی ئه م چهه که له په چاوم کهوته سه ره بهشای گهانی نهت و بهنیم گووگه ته تهه که ی به ته ته ئا فه گاده ناوزه ده دهووه. ههروه ها جهه که ی ئاماره ی ته ویش بهم له و کاته ی خه م دوا ی ئه م کهوته له وشه ی ئا فه گاده گهه ام، شیهه شاعیره که ته مریکا بهنیه و خوهنده وه که تایتته که ی ئا فه گاده بووه. له، ئه وه ی سهه ره و جهه که ی سهه ره سو مانم بووه هه ره که گه یشته که تایی شیهه که، وشه ی که نه ره له دوا ده ده نووسرا بووه!"

دیدار مه سیفی